

terjedelmét sikerült feltártunk, sajnos a legkülsőnek az É-i oldalon jelentős részét már korábban elbányászták, K-i részének feltárása pedig 2007-re marad. A legbelső körárkon a négy égtáj irányában jelentkezett bejárat, valamint egy ötödik is ÉK-i irányba. A középső körároknál is hasonlókat tapasztaltunk, a négy fő égtáj felé nyíló bejáratok mellett további két újabb bejáratot alakítottak ki. A legszélső körárokból az eddig feltárt szakaszokon a Ny-i és a DNy-i bejáratot sikerült megfigyelni. A középső körároknál érdekes jelenségeket észleltünk már a humuszosítás, majd pedig a feltárás során: néhány bejárat előtt a külső oldalon félköríves árok jelentkezett, amely bástyaszerűen helyezkedett el a kapu előtt. A körárkok által körbevett középső terület üres volt. Az árkok legnagyobb szélessége helyenként meghaladta a 7 m-t is, legnagyobb mélységük pedig elérte a 3 m-t. Az árkok betöltésében és alján több helyen nagyobb paticsomladékos részt bontottunk ki.

A körárkok jelentős mennyiségű kerámiatöredéket, állatcsontot és őrlőkövet rejtettek. A kerámia között fehér és vörös, meanderes és vonalas festésű darabok is napvilágra kerültek, valamint nyéllyukas agyagkanalak, néhány oltárka és kispasztika. Az állatcsontok száma magas és a homoknak köszönhetően nagyon jó állapotban maradtak fent. A humuszosítás során az árkokon kívül és kis számban az árkok között is észleltünk további régészeti jelenségeket, melyek különböző korok emlékeanyagait tartalmazták. A lengyeli kultúra objektumai mellett a dombtetőn és az ÉK-i részen szórványosan késő rézkori badeni kultúrához sorolható kis gödrök voltak, a domb Ny-i és DNy-i alsó felén késő bronzkori halomsíros kultúra idejére datálható objektumokra bukkanunk, a DNy-i oldalon pedig kis sírszámú 9. századi temető jelentkezett. *(A részletes tanulmányt lásd a kötet 79. oldalán!)*

Munkatársak: Korcsmáros Attila és Horváth Szabolcs technikusok, Sneff Marianna egyetemi hallgató. A lelőhely felmérését Vadász Norbert végezte.

TOKAI ZITA MÁRIA

233. Nagykanizsa-Palin, Szociális otthon

(Zala megye) R, B, LT, Ró, N, Á

A lelőhelyen korábban 2004 őszén, majd 2005 tavaszán és őszén végeztünk megelőző feltárást. 2006. március 22. és április 12. között, majd június 12. és augusztus 4. között végeztük el a megelőző feltárást a telepítendő gázvezetékek nyomvonalán. A tavaszi feltárás területe a Lazsnak-patak mai medrétől É-ra, azzal párhuzamosan, kb. 60–70 m-re terül el. Ezen a részen, ahol összesen 186 régészeti objektumot tártunk fel, szintén megtaláltuk a lelőhelyen eddig megismert korszakok leleteit (kora bronzkor: Somogyvár-Vinkovci kultúra, vaskor: La Tène C, La Tène D, római kor, népvándorlás kor, Árpád-kor), illetve a középső rézkori Balaton-Lasinja kultúra településobjektumait is sikerült megfigyelni. A legfontosabb lelet az 1. századi hamvasztásos sír. A hamvakat

ékszerekkel (bronzfibula, egyéb bronztárgyak) és az elhunyt kutyájával együtt temették el.

Június–augusztusban a meglévő nagynyomású szénhidrogén-vezetékek és azok védőtávolsága által meghatározott területen végeztük el a feltárást. A 2004–2005-ben feltárt késő bronzkori urnatemető újabb sírjait, valamint további kora bronzkori és késő vaskori településobjektumokat tártunk fel. A legszebb leletek a Somogyvár-Vinkovci kultúrához köthető belső díszes tálak, valamint a kelta üvegkarpercecek.

Konzulens: dr. Horváth László.

Munkatárs: Basticz Zoltán.

EKE ISTVÁN

234. Nagykozár, Zámájur-dűlő

(Baranya megye) U?

2006. december 14-én terepbejárást végeztünk a BMMI Culture 2000 pályázatának keretében. A lelőhely a dombhát tetején helyezkedik el, 330×230 m kiterjedésű körárkok foltja látszódott. A terület DNy-i részén nagy számban kerültek elő pattintott kőeszközök, kerámiát csak keveset találtunk. Feltehetően a körárkok is a késő neolitikum idején volt használatban.

Munkatársak: Csordás Bálint, Gáti Csilla, Lóki Róbert, Vajda Olga.

BERTÓK GÁBOR

235. Nagykőrös, komposztáló telep

(Pest megye) U, Sza, Ú

Nagykőröstől D-re, a Körös-ér É-i partján található a lelőhely. A 2005. évi próbafeltárást követően 2006. július 21. és október 22. között végeztük a megelőző régészeti feltárást, 10 000 m²-en.

Ennek során összesen 439 objektumot találtunk, melyek közül 407 gödör, 12 ház, 8 árok, egy füstölő, egy kemence és 9 cölöplyuk. Közülük 17 objektum középső kőkori (szakálháti kultúra), 193 szarmata, 132 újkori, 97 objektum pedig leletek hiányában ismeretlen korú.

A szakálháti kultúra gödreiből a durva, kézzel formált kerámiák mellett néhány, sávokban vörösre festett, bekarcolt mintás edénytöredék került elő. A leletanyag nagy része szarmata szürke korongolt és kézzel formált kerámia, kisebb része állatcsont. Összesen 8 kutyavázat találtunk méhkas alakú gödrökben. A kis mennyiségű fémanyagból említést érdemel egy bronz aláhajlított lábú fibula és egy bronz nyílhegy. Római import kerámia 28 szarmata objektumból került elő, ami a rómaiakkal való jelentős kereskedelemre utal.

A leletanyag a nagykőrösi Arany János Múzeumba került.

Munkatársak: Kovács Ágnes régész, Bartucz Jánosné, Dinnyés Dóra, Fodor Péter, Gera Ágnes régésztechnikusok.

ZSOLDOS Á. ATTILA